

Uitspraken Cobex – Fraude 2021

Fraude - gelijkenissen (/identieke) antwoorden

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
appellante,

tegen

Academie Financiën, Economie en Recht (FEM),
vertegenwoordigd door (naam), secretaris examencommissie FEM,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de studente en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 26 mei 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 2 april 2021 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 10 maart 2021, inhoudende de ongeldigverklaring van het resultaat van de online toets ‘KBA 1.2’ en de uitsluiting van deelname aan de herkansing van deze toets. Dit op grond van een bij het nakijken van de toets geconstateerde onregelmatigheid.
2. Studente heeft in haar beroepschrift samengevat gesteld dat zij er ten onrechte van worden beschuldigd fraude te hebben gepleegd. Zij geeft aan dat het foute antwoord bij vraag 5e., dat overeenkomt met het antwoord dat is gegeven door een medestudent, op een rekenfout berust en niet is overgenomen van een andere student. Dat het gegeven antwoord op vraag 5f. gelijklopend is aan het antwoord zoals gegeven door een medestudent kan volgens studente zijn gekomen doordat het antwoord is besproken bij de proeftoets ‘KBA 1.2’ waarbij meerdere student aanwezig waren. Tevens geeft de studente aan geen inzage te hebben gehad in de antwoorden en de uitwerking van de toets. Bij de toetsinzage is alleen inzage geboden in de behaalde punten per vraag.
3. De examencommissie geeft aan dat de docent melding heeft gemaakt van fraude aangezien er gelijkenis is geconstateerd tussen de door studente en een medestudent gegeven foute antwoorden op de vragen 5 e. en 5 f.. De wijze waarop de antwoorden zijn genoteerd komen bij de twee vragen grotendeels zo niet 100% overeen. Volgens de examencommissie blijkt hieruit de fraude als bedoeld in artikel 19 van de Onderwijs en examenregeling (OER). Het is naar de mening van de examencommissie te toevallig dat dezelfde rekenfout (vraag 5 e.) en precies dezelfde woorden (vraag 5 f.) zijn gebruikt waardoor de verklaring van studente niet te hebben samengewerkt niet aannemelijk kan worden geacht.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Nu de examencommissie stelt dat er sprake is geweest van fraude en dit door de studente wordt bestreden, ligt het op de weg van de examencommissie om zodanige feiten en omstandigheden te stellen dat de door haar getrokken conclusie kan worden gewettigd. Ervan uitgaande dat correct gegeven antwoorden met elkaar overeenkomen, zou eventuele fraude kunnen worden aangetoond doordat studenten in de beantwoording dezelfde onlogische fouten maken. Dit temeer wanneer in de beantwoording specifieke keuzes moeten worden gemaakt die dermate identiek zijn, dat gelijkenis in de beantwoording niet op toeval kan berusten. De examencommissie heeft haar conclusie dat er sprake is van fraude gebaseerd op een door de docent geconstateerde overlap in de antwoorden op de toetsvragen 5e. en 5f.. Specifiek wordt bij vraag 5e. bedoeld op een rekenfout welke ook door een medestudent is gemaakt. Waaruit de gelijkenis precies bestaat is echter niet duidelijk nu noch uit het verweerschrift, noch tijdens de behandeling ter zitting is aangetoond waaruit de gelijkenis met de berekening, zoals gegeven door de medestudent, bestaat zodat het College dit niet in haar beoordeling heeft kunnen betrekken. Evenmin heeft de examencommissie aan student noch aan het College kenbaar gemaakt wat het goede antwoord was. Hoe fout het antwoord was, heeft het College dus niet kunnen vaststellen. Voor wat betreft de geconstateerde gelijkenis in het antwoord bij vraag 5f. dient te worden opgemerkt dat de formulering van het gegeven antwoord ook staat vermeld in de proeftoets ‘KBA 1.2’, opgave 1e. waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld dat de gebezigde formulering van de betreffende medestudent is overgenomen. Ook hier heeft de examencommissie nagelaten om aan student en aan het College het juiste antwoord kenbaar te maken. Hoe fout het antwoord was heeft het College niet kunnen vaststellen. De door de examencommissie aangedragen feiten en omstandigheden zijn naar het oordeel van het College onvoldoende onderbouwd en daardoor niet zodanig draagkrachtig dat de examencommissie op basis daarvan in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen dat de studente heeft gefraudeerd. Derhalve dient het beroep van de studente gegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van studente gegrond en vernietigt de beslissing waarvan beroep.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 7 juni 2021

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137

2500Den Haag www.cbho.nl

Fraude - (telefonisch) communiceren tijdens toets

**COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens**

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam) (1), (naam) (2), (naam) (3), (naam) (4), (naam) (5), (naam) (6), gezamenlijk te noemen
appellanten,

tegen

Academie Bestuur Recht & Ruimte (ABR&R),
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter examencommissie ABR&R en (naam), docent, hierna aangeduid als de
examencommissie,
verweester.

Het College van Beroep, zitting houdende op 26 mei 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. Appellanten hebben op 8 maart 2021 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 15 februari 2021, het door appellanten behaalde toetsresultaat voor de toets ‘Inleiding Recht’ ongeldig te verklaren en hen uit te sluiten van deelname van de eerste toetskansen van de modules ‘Veiligheidskunde 2’ (T.49832) en ‘Sociologie’ (T.49834). Dit op grond van een door de examencommissie geconstateerde onregelmatigheid.
2. Appellanten hebben in hun beroepschrift samengevat aangegeven dat zij weliswaar in strijd hebben gehandeld met de toetshuisregels bij afname van de toets ‘Inleiding Recht’, maar dat de toetsomstandigheden zodanig waren dat hierdoor de verleiding om te frauderen in de hand is gewerkt. Zo was het tentamen al beschikbaar voor de officiële starttijd, was geen pincode nodig, waren de toetsvragen niet gerandomiseerd en was er geen surveillance. Daarnaast geven appellanten aan de opgelegde sanctie buitenproportioneel te vinden nu de uitsluiting de toetsen van twee modules betreft die die niets te maken hebben met de toets waarbij de onregelmatigheid is vastgesteld. Ook vrezen appellanten door de uitsluiting van deelname aan toetsen studievertraging op te lopen.
3. De examencommissie benadrukt dat appellanten hebben erkent tijdens de digitale afname van de toets ‘Inleiding Recht’ in strijd met de toetshuisregels te hebben gehandeld en dat de geconstateerde onregelmatigheid daarmee vaststaat. De standaardsanctie welke in casu is opgelegd acht de examencommissie proportioneel nu appellanten tijdens de toets actief hebben deelgenomen aan het gesprek in de klassengroepsapp waarbij appellanten inhoudelijk over de toetsvragen en de te geven antwoorden hebben gecommuniceerd. Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat hier sprake is van handelen in strijd met de toetshuisregels zoals deze staan opgenomen in artikel 19 van de OER 2020-2021. Een dergelijk handelen in strijd met de toetshuisregels is onder alle omstandigheden (ook in coronatijd) onacceptabel en dient derhalve gesanctioneerd te worden.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. In de ‘Saxion Toetshuisregels’ zoals bedoeld in artikel 19 lid 1 OER staat onder het kopje ‘Fraude en plagiaat’ onder meer opgenomen dat onder fraude wordt verstaan de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student andere hulpmiddelen voorhanden heeft dan die welke expliciet zijn toegestaan (punt 3 a.). Verder staat onder 3 d. beschreven dat eveneens als fraude wordt aangemerkt de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student tijdens de toets informatie geeft of heeft gegeven aan andere studenten over de inhoud en uitwerking van de toets. Niet ter discussie staat dat appellanten tijdens de toets ‘Inleiding Recht’ gebruik hebben gemaakt van hun telefoon en middels de groepswhatsapp informatie hebben gegeven aan de medestudenten in de groepswhatsapp over de inhoud van de toets. Nu hierdoor een juist oordeel over het kennen en kunnen van appellanten onmogelijk is geworden heeft de examencommissie, naar het oordeel van het College, in redelijkheid kunnen oordelen dat in de onderhavige situatie sprake is van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 19 van de OER 2020-2021.
3. Naar het oordeel van het College kan niet worden gesteld dat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen. Van de geconstateerde en door appellanten erkende onregelmatigheden kan appellanten een verwijt worden gemaakt, op grond waarvan de onderhavige sanctie van ongeldigverklaring van het resultaat van de toets ‘Inleiding Recht’ en uitsluiting van deelname van de eerste toetskansen van de modules ‘Veiligheidskunde 2’ en ‘Sociologie’ kan worden opgelegd. Hoewel het College begrijpt dat de uitsluiting voor de eerste toetskansen wel meer druk op appellanten zal leggen, hebben zij nog wel de mogelijkheid om de tweede kans van de betreffende modules te behalen waardoor het risico op eventuele studievertraging wordt verkleind. Derhalve dient het beroep van appellanten ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van appellanten ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 7 juni 2021

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij:
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
www.cbho.nl

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

(naam)
vertegenwoordigd door (naam), (naam instantie rechtshulp),
appellant,

tegen

Academie Bestuur, Recht & Ruimte (ABR&R),
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter examencommissie ABR&R en (naam), docent,
verweerster.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 26 mei 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 8 maart 2021 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 16-02-2021. De gronden van beroep zijn door de vertegenwoordiger van de student op 23 april 2021 nader aangevuld. De student kan zich niet verenigen met het besluit het door hem behaalde toetsresultaat voor de toets ‘Inleiding Recht’ ongeldig te verklaren en hem uit te sluiten van deelname van de eerste toetskansen van de modules ‘Veiligheidskunde 2’ (T.49832) en ‘Sociologie’ (T.49834). Dit op grond van een door de examencommissie geconstateerde onregelmatigheid.
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, aangegeven te begrijpen dat hij in strijd met de toetshuisregels heeft gehandeld, maar dat dit niet bewust is gebeurd en is van mening dat, gezien de omstandigheden van het geval, de opgelegde sanctie buiten proportie is. Omdat de toets al gestart kon worden voor de geplande begintijd (te weten 18.30 uur), is de student te vroeg met toets begonnen, namelijk om 18.10 uur. Dat hij, ondanks dat de toets officieel nog niet was begonnen, de toets mocht voortzetten heeft hij telefonisch bevestigd gekregen van de hulplijn waarnaar hij had gebeld. Na inlevering van zijn toets heeft de student om 19.52 uur in de groepswhatsapp een bericht geplaatst (“dit is toch allemaal fout of ben ik gek”) met daarbij een afbeelding van de betreffende vraag. Verder heeft de student om 19.54 uur twee lach-smileys gestuurd en het bericht “moeilijk...zo’n toets maken”. De student erkent dat hij beter had kunnen wachten tot de reguliere toetstijd voor alle studenten zou zijn verstreken, maar dat hij zich daar op dat moment niet van bewust is geweest. De student benadrukt dat hij nimmer de intentie had om te frauderen, hij alleen, na afloop van zijn toets wat algemene, oppervlakkige berichten heeft gestuurd en geen antwoorden op toetsvragen heeft gegeven. Voor zijn gevoel was de student slechts aan het napraten over de toets. De opgelegde sanctie vindt de student dan ook buiten proportie.
3. De examencommissie benadrukt dat de student de berichten heeft gestuurd tijdens toetstijd (de eindtijd van de toets was namelijk gesteld op 20.00 uur en voor studenten met toetstijdverlenging zelfs op 20.30 uur) en

dat hij zelf ook heeft erkend in strijd met de toetshuisregels te hebben gehandeld. Hiermee staat de onregelmatigheid vast. Het moment waarop de student zijn berichten in de groepswhatsapp heeft geplaatst is ook niet relevant. Zelfs als de student zijn berichten betreffende de toets had gedeeld nadat de toetstijd was verstreken, zou ook in die situatie, op grond van artikel 19 OER, sprake zijn geweest van een onregelmatigheid. De standaardsanctie welke in casu is opgelegd acht de examencommissie proportioneel omdat de student heeft deelgenomen aan het gesprek in de klassengroepsapp tijdens de toets. De student is in totaal drie keer actief geweest en heeft daarbij een foto gemaakt van een toetsvraag met zijn telefoon en heeft deze vervolgens gedeeld met zijn groepsleden in de groepswhatsapp. Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat hier sprake is van handelen in strijd met de toetshuisregels zoals staan opgenomen in artikel 19 van de OER 2020-2021. Een dergelijk handelen in strijd met de toetshuisregels is onder alle omstandigheden (ook in coronatijd) onacceptabel en dient derhalve gesanctioneerd te worden.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. In de ‘Saxion Toetshuisregels’ zoals bedoeld in artikel 19 lid 1 OER staat onder het kopje ‘Fraude en plagiaat’ onder meer opgenomen dat onder fraude wordt verstaan de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student andere hulpmiddelen voorhanden heeft dan die welke expliciet zijn toegestaan (punt 3 a.). Verder staat onder 3 d. beschreven dat ook als fraude wordt aangemerkt de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student tijdens de toets informatie geeft of heeft gegeven aan andere studenten over de inhoud en uitwerking van de toets. Niet ter discussie staat dat de student tijdens de toets ‘Inleiding Recht’ zijn telefoon heeft gebruikt en middels de groepswhatsapp informatie heeft gegeven aan zijn groepsleden (medestudenten) over de inhoud van de toets. Naar het oordeel van het College heeft de examencommissie dan ook in redelijkheid kunnen oordelen dat in de onderhavige situatie sprake is van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 19 van de OER 2020-2021.
3. Doordat de student reeds voor de officiële starttijd met de toets heeft kunnen beginnen, acht het College, alle omstandigheden in aanmerking nemende, het aannemelijk dat de student zich niet, althans onvoldoende heeft gerealiseerd dat voor andere studenten de eindtijd van de toets nog niet was verstreken. Daarbij komt dat de student eerst nadat hij zijn toets had ingeleverd de betreffende berichten in de groepswhatsapp heeft geplaatst. Mede gezien de omstandigheid dat de student geen antwoorden op toetsvragen heeft gedeeld maakt dat de handelwijze van de student niet kan worden getypeerd als een handelen om hem of een van de betreffende medestudenten kennis, inzicht of vaardigheden te verschaffen waardoor een juist oordeel over het kennen en kunnen van een student onmogelijk wordt gemaakt. Gezien de concrete omstandigheden van dit geval acht het College de opgelegde sanctie te zwaar en dient het beroep van de student voor wat betreft de zwaarte van de sanctie, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, gegrond verklaard te worden.
4. Gelet op artikel 7.61 lid 5 van de WHW is het College niet bevoegd om zelf een passende sanctie op te leggen. Het is aan de examencommissie om in dezen opnieuw de sanctie te bepalen met inachtneming van de overwegingen van het College in dit geschil. Naar het oordeel van het College ligt het in de rede om de sanctie voor de student te verlichten door de uitsluiting van deelname van de eerste toetskansen van de modules ‘Veiligheidskunde 2’ (T.49832) en ‘Sociologie’ (T.49834) ongedaan te maken.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student deels gegrond en vernietigt het de beslissing van de examencommissie voor zover het de zwaarte van de opgelegde sanctie betreft en draagt zij de examencommissie op om op dat punt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, een nieuwe beslissing te nemen.

Het College van Beroep:

Mr. A.H. Margadant , voorzitter
H. Paassen
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 7 juni 2021

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.H. Margadant

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
hierna te noemen 'student', **appellant**,
Gemachtigde: Dhr. (naam)

tegen

Academie Financiën, Economie en Management (FEM),
vertegenwoordigd door (naam), secretaris examencommissie FEM en mevr. (naam), voorzitter
examencommissie, hierna aangeduid als de examencommissie, **verweerster**.

Het College van Beroep, zitting houdende op 2 juli 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. Gemachtigde heeft namens student op 1 april 2021 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 11 maart 2021, om de door student behaalde toetsresultaten voor de toetsen 'KBA 1.2 en BIV 1.2' ongeldig te verklaren en student uit te sluiten van de herkansingen van voornoemde toetsen. Dit op grond van een door de examencommissie geconstateerde onregelmatigheid.
2. Gemachtigde heeft in het beroepschrift en het aanvullend beroepschrift, kort samengevat, gesteld dat student door de gevolgde procedure druk heeft ervaren om een verklaring af te leggen. Voorts zijn procedurele waarborgen geschonden. De verklaring kan volgens de gemachtigde niet ten grondslag worden gelegd aan het besluit tot het opleggen van een bestraffende sanctie. Verder wordt gesteld dat de examencommissie de indruk heeft gewekt dat het afleggen van een bekennende verklaring een verlagend effect zou hebben op een op te leggen sanctie. Student heeft op deze informatie vertrouwd. De getuigen die ter zitting zijn verschenen bevestigen het gewekte vertrouwen. Gemachtigde stelt dat alle betrokken studenten dezelfde sanctie opgelegd hebben gekregen en dat er van enige differentiatie in de sanctieoplegging geen sprake is.
3. De examencommissie heeft, zakelijk weergegeven, aangegeven dat zij, op grond van de WHW, verplicht is om, bij een vermoeden van fraude, een onderzoek in te stellen om daarmee de kwaliteit van de opleiding en het af te geven getuigschrift te kunnen borgen. De examencommissie stelt dat de procedure die zij heeft gevolgd, zorgvuldig is verlopen. De examencommissie benadrukt dat student op eigen initiatief een eerdere verklaring heeft in getrokken en een nieuwe verklaring heeft afgelegd. Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat hier sprake is van handelen in strijd met de toetshuisregels zoals deze staan opgenomen in artikel 19 van de OER 20202021. De examencommissie stelt verder dat de sanctie zonder verklaring van betekenis hoger zou zijn geweest.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. In de ‘Saxion Toetshuisregels’ zoals bedoeld in artikel 19 lid 1 OER staat onder het kopje ‘Fraude en plagiaat’ onder meer opgenomen dat onder fraude wordt verstaan de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student andere hulpmiddelen voorhanden heeft dan die welke expliciet zijn toegestaan (punt 3 a.). Verder staat onder 3 d. beschreven dat eveneens als fraude wordt aangemerkt de situatie dat tijdens of na een toets wordt geconstateerd dat een student tijdens de toets informatie geeft of heeft gegeven aan andere studenten over de inhoud en uitwerking van de toets. Niet ter discussie staat dat student tijdens de toetsen ‘KBA1.2 en BIV 1.2’ gebruik heeft gemaakt van de mobiele telefoon en middels de groepswhatsapp informatie heeft gevraagd en gegeven aan de medestudenten in de groepswhatsapp over de inhoud van de toets. Nu hierdoor een juist oordeel over het kennen en kunnen van student onmogelijk is geworden, heeft de examencommissie, naar het oordeel van het College, in redelijkheid kunnen oordelen dat in de onderhavige situatie sprake is van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 19 van de OER 20202021.
3. Het College is van oordeel dat geen sprake is schending van procedurele waarborgen: nadat de student in eerste instantie een ontkennende verklaring heeft afgelegd, heeft zij, nadat een klassikaal gesprek heeft plaatsgevonden waarbij is meegedeeld dat screenshots aanwezig zijn van de samenwerking door studenten tijdens de toets, zelf gevraagd om een tweede gesprek. In dit tweede gesprek heeft de student uit eigen beweging meegedeeld dat zij tijdens de toetsen contact heeft gehad met medestudenten over de toetsen. Daarentegen is het College wel van oordeel dat door het klassikale gesprek bij de student het gerechtvaardigde vertrouwen is gewekt dat, indien student op eigen initiatief een bekennende verklaring zou afleggen, hiermee rekening zou worden gehouden bij het opleggen van een sanctie. Uit hetgeen tijdens de mondelinge behandeling door verweerder is meegedeeld over de aan andere studenten opgelegde sancties, is niet gebleken dat de examencommissie hiermee rekening heeft gehouden. Gezien de concrete omstandigheden van dit geval acht het College de opgelegde sanctie derhalve te zwaar en dient het beroep van de student voor wat betreft de zwaarte van de sanctie, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, gegrond verklaard te worden.
4. Gelet op artikel 7.61 lid 5 van de WHW is het College niet bevoegd om zelf een passende sanctie op te leggen. Het is aan de examencommissie om in dezen opnieuw de sanctie te bepalen met inachtneming van de overwegingen van het College in dit geschil. Naar het oordeel van het College ligt het in de rede om de sanctie voor de student te verlichten door de uitsluiting van deelname aan de herkansingstoetsen van ‘KBA 1.2’ en ‘BIV 1.2’ ongedaan te maken.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student deels gegrond en vernietigt het de beslissing van de examencommissie voor zover het de zwaarte van de opgelegde sanctie betreft en draagt hij de examencommissie op om op dat punt met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen, een nieuwe beslissing te nemen.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
Drs. F. Dijkstra
A. Merkon
Mr. W.H. Ates, secretaris

Enschede, 10 juni 2021

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Secretaris
Mr. W.H. Ates

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
www.cbho.nl

Fraude - overige zaken

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)

(straat + huisnummer)

(postcode + woonplaats)

appellante,

gemachtigde: mw. mr. (naam), advocaat te (plaats),

tegen

Academie Gezondheidszorg,

vertegenwoordigd door (naam) en (naam), beiden lid examencommissie AGZ,

verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als respectievelijk de studente en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 27 januari 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De studente heeft op 22 oktober 2020 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie, gedateerd 14 september 2020, inhoudende dat de resultaten van twee eerder door studente behaalde producttoetsen PT3 en PT 4 worden ingetrokken waardoor het getuigschrift niet aan studente kan worden verstrekt. Daarnaast wordt de studente gedurende de periode 1 september 2020 tot 1 september 2021 uitgesloten van deelname aan toetsing binnen de opleiding hbo-verpleegkunde en dient de studente de producttoetsen PT3 en PT4 in het geheel opnieuw te maken. De examencommissie heeft hieraan ten grondslag gelegd dat uit onderzoek gebleken is dat gefraudeerd is met bewijsmaterialen die ten grondslag liggen aan de producttoetsen Kwaliteitsregister T. 49486 (PT3) en T. 49487 (PT4).
2. De studente heeft in haar beroepschrift, samengevat en voor zover hier van belang, gesteld dat zij er ten onrechte van wordt beschuldigd onregelmatig (frauduleus) te hebben gehandeld door het vervalsen van handtekeningen. De studente benadrukt dat er geen sprake is van bewijs van door haar begane onregelmatigheden en dat de examencommissie niet bevoegd is om een nieuw, tweede onderzoek te doen naar de vermeende onregelmatigheden nu daarvoor een vooraf vastgestelde regeling ontbreekt. Studente voert aan dat zij opdrachten ten behoeve van het kwaliteitsregister in haar pauze heeft gemaakt en aan (naam stagebegeleider 1) heeft gevraagd of zij de opdrachten wilde goedkeuren, waarmee zij, nadat haar in het (naam zorginstelling) portaal was getoond dat voor alle opdrachten een BIG-toetser ook akkoord had gegeven, ook heeft ingestemd. Dat (naam stagebegeleider 1) niet tot goedkeuring bevoegd was, was studente niet bekend. Tevens heeft (naam stagebegeleider 1) ermee ingestemd dat de beoordelingsformulieren door de studente werden gekopieerd. Het gekopieerde beoordelingsformulier was aan de bovenzijde reeds voorzien van de naam van de studente, de ZIP-coach en de groep en aan de onderzijde was de naam van

(naam stagebegeleider 1) en de handtekening al ingevuld. Alleen de activiteit, de beschrijving van de leerdoelen en de datum ontbraken nog. De op de beoordelingsformulieren vermelde data zijn willekeurig, omdat de handelingen vaker zijn verricht en er geen exacte datum te benoemen is. Dat een van de beoordelingsformulieren is ondertekend op een datum waarop (naam stagebegeleider 1) met vakantie was, is dan ook niet vreemd.

Voor wat betreft de beoordelingsformulieren die door de moeder van de studente zijn ondertekend merkt studente op dat zij niet wist dat dit niet mocht, noch dat haar moeder niet bekwaam zou zijn als verpleegkundig professional en assessor. Studente verzorgt haar opa als mantelzorger waarbij haar moeder als opdrachtgever fungeert. Vanuit die rol kan haar moeder ook oordelen over de handelingen van studente, temeer nu haar moeder vanuit haar praktijk als logopediste ook stagiaires begeleidt. Studente noch haar moeder hebben zich gerealiseerd dat hierdoor sprake zou kunnen zijn van belangenverstrengeling.

Verder voert studente aan dat zij van haar docent toestemming heeft gekregen om haar opa als casus te gebruiken en dat de door de moeder ondertekende formulieren door de docent ook zijn gecontroleerd en goedgekeurd. Dat de moeder de handelingen in de thuissituatie als opdrachtgever heeft beoordeeld, is ook logisch gelet op het feit dat de verzorging van opa als opdracht ten behoeve van het kwaliteitsregister gebruikt mocht worden.

Daarnaast voert studente aan dat (naam stagebegeleider 2) wel degelijk alle beoordelingsformulieren waar haar handtekening op staat, ook zelf ondertekend heeft. De bewering dat (naam stagebegeleider 2) maar één opdracht zou hebben afgetekend, is dan ook onjuist. Studente stelt het vreemd te vinden dat (naam stagebegeleider 2) niet zelf heeft gereageerd op de vragen van de examencommissie, maar dat (naam collega stagebegeleider 2) in een schriftelijke reactie namens haar heeft geantwoord. Hierdoor is niet te verifiëren of (naam stagebegeleider 2) daadwerkelijk heeft gesteld dat zij maar één opdracht zou hebben afgetekend.

De studente is verder van mening dat, als er al geoordeeld zou worden dat er sprake is van een onregelmatigheid waardoor een of meer toetsen opnieuw zouden moeten worden uitgevoerd, de door de examencommissie opgelegde sanctie in elk geval veel te zwaar is. De studente heeft nimmer foute intenties gehad en is hooguit wat naïef geweest. Nu de controle door de stagebegeleiders niet adequaat is geweest en zij eerder hadden moeten constateren dat er iets niet klopte, mogen de gevolgen van deze situatie niet geheel voor rekening van studente komen.

3. De examencommissie vermeldt dat zij in haar onderzoek naar aanleiding van een vraag van de stagedocent over de mogelijkheid tot het intrekken van het door de studente behaalde toetsresultaat inzake de toets G&T-C-PA Performance Assessment 1 ZIP (T.49493), verder te noemen PA1, op mogelijke onregelmatigheden is gestuit bij in elk geval twee andere toetsen (PT3 en PT4), welke mede zien op verpleegtechnische handelingen waardoor gereede twijfel is ontstaan over de daadwerkelijke beroepsbekwaamheid van studente en over de vraag of studente wel voldoet aan de gestelde eindkwalificaties van de opleiding.

In de vijf beoordelingsformulieren die zijn opgenomen in producttoets PT3, is volgens de examencommissie oneigenlijk gebruik gemaakt van de handtekening van (naam stagebegeleider 1) De handtekeningen op deze beoordelingsformulieren zijn identiek en studente erkent ook dat ze deze handtekeningen heeft gekopieerd, echter, naar studente stelt, met medeweten en toestemming van de beoordelaar. De persoon wiens naam als beoordelaar op het formulier wordt vermeld, (naam stagebegeleider 1), heeft hierover verklaard dat het wel haar handtekening is, maar dat zij de studente nooit heeft beoordeeld. Zoals (naam stagebegeleider 1) zelf heeft aangegeven, heeft zij ook niet het vereiste niveau om een hbo-verpleegkundige te beoordelen. Daarnaast werkte (naam stagebegeleider 1) op een ander team dan studente en was zij niet de begeleidster van studente. Volgens de tekst op een beoordelingsformulier dat ondertekend zou zijn door (naam stagebegeleider 1) verklaart de studente dat er zes verpleegtechnische handelingen zijn beoordeeld door een bevoegde en bekwaame assessor en dat het bewijs hiervoor staat opgenomen in het (naam zorginstelling) portaal. De

studente weigert echter de examencommissie toestemming te geven om het (naam zorginstelling) portaal in te zien zodat het bewijsmateriaal waar studente zich op beroept, niet kan worden ingezien. Ook had de studente moeten weten dat (naam stagebegeleider 1), als verzorgende, niet bevoegd is de beoordelingsformulieren te ondertekenen. Verder had de studente behoren te weten, nu dit op de Blackboardomgeving en in de handleiding Kwaliteitsregister staat vermeld, dat op de inhoud van ieder document moet worden gereflecteerd door het met de beoordelaar te bespreken alvorens het document ondertekend kan worden. Hiervan is in kwestie geen sprake geweest.

Waar het betreft het hiervoor al genoemde beoordelingsformulier waarop de studente een zestal verpleegkundige handelingen uit het kwaliteitsregister heeft samengevoegd en heeft beschreven dat deze zes verpleegtechnische handelingen afgetoetst zouden zijn in het (naam zorginstelling) portaal, valt op dat dit formulier is gedateerd op 25 februari 2019. (naam stagebegeleider 1) was op 25 februari 2019 op vakantie en de stage had toen nog maar vijf werkdagen geduurd. Naar de mening van de examencommissie is het niet aannemelijk dat een BIG-toetsers in deze korte tijd alle genoemde zes handelingen op correcte uitvoering heeft geobserveerd, geaccordeerd en verwerkt in het (naam zorginstelling) portaal. Daarbij merkt de examencommissie nog op dat ook niet alle in het document genoemde vaardigheden op de stageplek voorkwamen en dus ook niet getoetst konden worden.

Voor wat betreft de handtekeningen van (naam stagebegeleider 2) merkt de examencommissie op dat (naam stagebegeleider 2) heeft verklaard dat zij haar handtekening alleen onder de ‘Producttoets 1 ZIP (T.49491)’ heeft geplaatst. De andere door de studente in het kader van PT4 ingebrachte documenten zijn niet door (naam stagebegeleider 2) ondertekend. Deze handtekeningen zijn overigens ook afwijkend van de werkelijke handtekening van (naam stagebegeleider 2) en ter zitting is een verklaring van (naam stagebegeleider 2) overlegd waarin zij zelf verklaart alleen haar handtekening onder ‘Producttoets 1 ZIP (T.49491)’ te hebben geplaatst.

Tot slot merkt de examencommissie op dat de studente beroepsproducten binnen de PT4 van leerjaar 4 heeft laten ondertekenen door een niet bevoegde persoon met wie zij een familieband heeft, namelijk haar moeder. Werkbegeleiders die mogen ondertekenen zijn inhoudelijk bevoegd als verpleegkundig professional. De moeder van studente is geen door Saxion bevoegde ondertekenaar van beoordelingsdocumenten. Studente had zich dat moeten realiseren. Daarbij komt dat studente in de door de moeder ondertekende documenten “Saxion Buurtzorg” als opdrachtgever heeft genoteerd terwijl in het beroepsschrift van studente wordt gesteld dat de moeder de opdrachtgever is. Tevens is opvallend dat de ondertekening door de moeder plaats heeft gevonden op data waarop de studente nog stage liep in het (naam andere zorginstelling). Enkel voor de specifieke situatie in 2019, leerjaar 3, betreffende de opa van studente die stervende zou zijn, is destijds toestemming door de docent gegeven om die zorgsituatie (palliatieve zorg) als opdracht in het kader van het kwaliteitsregister te mogen gebruiken. Voor andere/meerdere opdrachten is geen goedkeuring gegeven. Evenmin is goedkeuring gegeven om de moeder van de studente hiervoor te laten tekenen, noch om de zorgsituatie van opa een jaar later te mogen gebruiken. Verwezen wordt naar de verklaringen van de docent van het derde leerjaar, (naam docent). Gezien de ernst van de fraude acht de examencommissie de opgelegde sanctie dan ook alleszins redelijk.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Het College overweegt dat, nu de examencommissie stelt dat er sprake is geweest van door de studente gepleegde onregelmatigheden en de studente dit bestrijdt, het op de weg van de examencommissie ligt zodanige feiten en omstandigheden te stellen dat de door haar getrokken conclusie gerechtvaardigd is. Het

College dient de door de examencommissie genomen beslissing ter zake van de onregelmatigheid in volle omvang te toetsen. Hieronder zal, voor zover nodig, puntsgewijs worden ingegaan op de door de studente aangedragen gronden van beroep en het onderliggende besluit van de examencommissie d.d. 14-09-2020.

3. **Bevoegdheid van de examencommissie tot het instellen van een onderzoek.** De examencommissie is ingevolge art. 7.12 WHW verantwoordelijk voor het op objectieve en deskundige wijze vaststellen of een student voldoet aan de voorwaarden die de onderwijs- en examenregeling stelt ten aanzien van kennis, inzicht en vaardigheden die nodig zijn voor het verkrijgen van een graad. Indien de examencommissie het nodig acht om hier verder onderzoek naar te doen, zodat zij zich een eigenstandig oordeel kan vormen, dan is zij hiertoe in alle gevallen bevoegd. In het geval er enige aanleiding is om te twifelen aan een reeds toegekend cijfer, waarmee is afgetoetst dat een student beschikt over de benodigde kennis, het inzicht en de vaardigheden, dan zal de examencommissie dit moeten onderzoeken. Het College acht de examencommissie dan ook bevoegd tot het instellen van een onderzoek naar de producttoetsen Kwaliteitsregister T. 49486 (PT3) en T. 49487 (PT4).
4. **Fraude.** Voor wat betreft producttoets Kwaliteitsregister T. 49486 (PT3) en de beoordelingsformulieren die door (naam stagebegeleider 1) goedgekeurd en (in een pauze) ondertekend zouden zijn, acht het College het niet aannemelijk dat (naam stagebegeleider 1), gezien haar functie als verzorgende, maar ook gelet op haar ontkennende verklaring, haar goedkeuring zou hebben gegeven aan de handelingen, dan wel activiteiten van studente zoals beschreven in de vijf beoordelingsformulieren. De verklaring van studente dat (naam stagebegeleider 1) een beoordelingsformulier zou hebben ondertekend, waarop alleen de bovenzijde en onderzijde reeds waren ingevuld, en (naam stagebegeleider 1) toestemming zou hebben gegeven om dit, voor het overige blanco, beoordelingsformulier te kopiëren, acht het College niet geloofwaardig. Bovendien zijn de bovenzijden van de beoordelingsformulieren niet in alle gevallen gelijk, terwijl dit wel zo had moeten zijn als van het door studente gestelde sprake was geweest. Het College concludeert dat de betreffende beoordelingsformulieren zijn opgemaakt om voor waar door te gaan. Er is door studente een beeld gecreëerd, waarin het lijkt alsof de handelingen zouden zijn beoordeeld en geaccordeerd door (naam stagebegeleider 1). Hoewel feitelijk niet meer relevant voor de verdere beoordeling, wijst het College er op dat zij kennis heeft genomen van de inhoud van een app-bericht waarin medestudente (naam medestudente) verklaart dat zij zich herinnert dat (naam stagebegeleider 1) haar handtekening heeft gezet toen zij met de studente werkte aan het kwaliteitsregister. De verklaring van deze medestudente acht het College niet overtuigend aangezien de betreffende beoordelingsformulieren gelet op de inhoud van de app-berichten, kennelijk alleen relevant zijn voor de studie die studente volgt en niet is gebleken dat de medestudente bij die formulieren of de ondertekening daarvan enig belang had. Daarnaast zet het College vraagtekens bij de weigering (ook ter zitting) van studente om de achternaam van de medestudente mee te delen, zodat het mogelijk zou zijn geweest de verklaring te verifiëren bij deze medestudente. Dit klemt te meer nu de examencommissie heeft meegedeeld dat bij haar geen medestudente met de voornaam (naam medestudente) bekend is die in die periode stage zou hebben gelopen bij (naam zorginstelling). Ook een door de medestudente opgestelde en ondertekende verklaring is niet overgelegd. Daarnaast draagt ook de omstandigheid dat de zes vaardigheden die in het beoordelingsformulier 'handelingen' staan samengevoegd al na vijf stagedagen door een BIG-toetsers zouden zijn geobserveerd, geaccordeerd en verwerkt in het (naam zorginstelling) portaal, niet bij aan de geloofwaardigheid van het door studente op dit punt gestelde. Daar doet ook de overhandiging ter zitting van een (niet verifieerbaar) afschrift van hetgeen zou zijn opgenomen in dit (naam zorginstelling) portaal en de gegeven onderbouwing voor het niet eerder vrijgeven van dit afschrift, niets aan af.

Ten aanzien van de verklaring van (naam stagebegeleider 2), inhoudende dat zij enkel haar handtekening heeft geplaatst op het document Producttoets 1ZIP: Innovatie in de praktijk (T.49491), acht het College geen redenen aanwezig om te twifelen aan de juistheid van die verklaring. Dit temeer nu de handtekeningen op de overige formulieren die door (naam stagebegeleider 2) zouden zijn ondertekend, afwijken van de handtekening waarvan (naam stagebegeleider 2) heeft verklaard dat alleen die handtekening de hare is. Het

College concludeert dat ook deze beoordelingsformulieren zijn opgemaakt om voor waar door te gaan. Er is door studente een beeld gecreëerd, waarin het lijkt alsof de handelingen zouden zijn beoordeeld en geaccordeerd door (naam stagebegeleider 2).

Voor zover de beoordelingsformulieren zijn ondertekend door de moeder van de studente is het College van oordeel dat zowel de studente als haar moeder zich hadden moeten en kunnen realiseren dat, nog afgezien van het feit de moeder geen verpleegkundig professional is en daardoor niet bevoegd is om verpleegkundige handelingen te beoordelen, alleen al de familieband (moeder-dochter relatie) een objectieve beoordeling in de weg staat. Bovendien is, gelet op de overgelegde verklaringen van docent (naam), niet aangetoond dat vanuit de opleiding goedkeuring is verleend aan studente om opdrachten uit te voeren in haar persoonlijke omgeving, betreffende de zorg voor haar opa en met haar moeder als opdrachtgever, behoudens de specifieke situatie in 2019 in leerjaar 3. Uit de beoordelingsformulieren valt ook op geen enkele wijze op te maken dat er sprake is van een familieband tussen studente en beoordelaar. Daarnaast staat op de beoordelingsformulieren vermeld dat de handelingen zijn uitgevoerd bij Buurtzorg en is hier niet uit op te maken dat dit handelingen zijn die in de persoonlijke sfeer van de studente hebben plaatsgevonden. Als de studente toestemming zou hebben gehad om de opdrachten in haar persoonlijke omgeving uit te voeren zoals door haar is gesteld, is het onbegrijpelijk dat zij op de betreffende formulieren heeft vermeld dat de opdracht is uitgevoerd bij Buurtzorg. Ook tijdens de mondelinge behandeling heeft de studente dit niet kunnen uitleggen.

Het geheel overziend is het College van oordeel dat de examencommissie op goede gronden tot de conclusie is gekomen dat sprake is van door de studente gepleegde onregelmatigheden (fraude) voor wat betreft de ondertekening van de beoordelingsformulieren en dat hiervoor door de examencommissie voldoende bewijs is bijgebracht.

5. **Sanctie.** De studente is van mening dat de door de examencommissie in dezen opgelegde sanctie buitenproportioneel is. Gelet op hetgeen het College hierboven heeft overwogen, is het College van oordeel dat gezien de ernst en de omvang van de fraude de examencommissie in redelijkheid tot de onderhavige sanctionering heeft kunnen komen. De opgelegde sanctie valt binnen de in artikel 7.12b. lid 2 WHW gestelde grenzen. Dat de studente twee stages opnieuw moet doen vloeit voort uit het feit dat de studente de in die stages te behalen competenties en beroepsbekwaamheid alsnog dient aan te tonen.
6. Het College is op grond van het bovenstaande van oordeel dat de examencommissie in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van de studente ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de studente ongegrond.

Het College van Beroep:
Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
Mr. E. Lankamp
S. Leenstra
Mr. W.H. Ates, secretaris

Enschede, 10 februari 2021

Secretaris
Mr. W.H. Ates

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij:
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
www.cbho.nl

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSpraak

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)

hierna te noemen ‘student’,
appellant,
Gemachtigde: (naam)

tegen

Academie Creatieve Technologie (ACT),
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter examencommissie ACT en (naam), lid examencommissie, hierna aangeduid als de examencommissie, **verweerster**.

Het College van Beroep, zitting houdende op 2 juli 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. Student heeft op 17 maart 2021 gemotiveerd beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 4 maart 2021, waarbij het door student behaalde toetsresultaat voor de toets ‘1.1 Introductie Programmeren’ ongeldig is verklaard. Dit op grond van een door de examencommissie geconstateerde onregelmatigheid.
2. Student heeft in het beroepschrift, kort samengevat, gesteld dat hij onvoldoende is voorgelicht over de Onderwijs en Examenregeling (OER) en de procedure die in dit concrete geval is gevolgd door de examencommissie. Verder wordt gesteld dat het binnen die procedure ontbreekt aan procedurele waarborgen. Ten aanzien van de gang van zaken tijdens de open-boek-toets is door de docent medegedeeld dat alle online en offline bronnen tijdens de toets gebruikt mochten worden. Student heeft op deze informatie vertrouwd. Student geeft aan slechts zijdelings bekend te zijn met de inhoud van de OER en in zijn geheel niet bekend te zijn met toetshuisregels. Bovendien ontbreekt het volgens de student aan duidelijke en eenduidige informatie over een open-boek-toets. Student wist niet dat hij (delen van) de uitwerking van de door een andere student gemaakte toets, die online voor hem beschikbaar werden gesteld, niet mocht gebruiken.
3. De examencommissie heeft toegelicht dat zij, op grond van de WHW, verplicht is om, bij een vermoeden van plagiaat, een onderzoek in te stellen om daarmee de kwaliteit van de opleiding en het af te geven getuigschrift te kunnen borgen. De examencommissie stelt dat zij hiermee haar wettelijke taak uitoefent, conform de WHW, waarin ook de rechtsbescherming voor de student is geregeld. Verder stelt de examencommissie dat de door haar geschetste procedure zorgvuldig is verlopen. De examencommissie benadrukt dat student niet betwist dat hij (delen van) de uitwerking van de toets, die online voor hem door een andere student beschikbaar werden gesteld, heeft gebruikt en dat daarmee de geconstateerde onregelmatigheid vaststaat.

Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat hier sprake is van handelen in strijd met de toetshuisregels zoals deze staan opgenomen in artikel 19 van de OER 2020-2021.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van Beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. In de ‘Saxion Toetshuisregels’ zoals bedoeld in artikel 19 lid 1 OER staat onder het kopje ‘Fraude en plagiaat’ onder meer opgenomen dat onder plagiaat wordt verstaan de situatie dat de student gebruik maakt van wel andermans teksten, gegevens, ideeën, beeldmateriaal, prototypen en dergelijke, overneemt zonder volledige en correcte bronvermelding. Verder is door de docent in de instructie die voorafgaand aan de toets beschikbaar is gesteld expliciet aangegeven dat de toets individueel moet worden gemaakt. Niet ter discussie staat dat student tijdens de toets ‘1.1 Introductie Programmeren’ (delen van) de uitwerking van de toets, die online voor hem door een andere student beschikbaar werden gesteld, heeft gebruikt. Nu hierdoor een juist oordeel over het kennen en kunnen van student onmogelijk is geworden, heeft de examencommissie, naar het oordeel van het College, in redelijkheid kunnen oordelen dat in de onderhavige situatie sprake is van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 19 van de OER 2020-2021.
3. Voorts is onbetwist gesteld dat de studenten aan het begin van hun studie via Blackboard en een mail zijn geïnformeerd over de OER 2020-2021, zodat zij op de hoogte hadden kunnen zijn van de regels. Voor het geval het een student op voorhand al niet duidelijk mocht zijn geweest dat het bij een open-boek-toets niet de bedoeling is om de uitwerking, die door een medestudent ten tijde van de toets online is gezet, als online-bron te gebruiken, dan had het in ieder geval op basis van de informatie die de dag voor de toets is gedeeld, zonder meer duidelijk moeten zijn dat de toets individueel gemaakt dient te worden. Van de geconstateerde en door student erkende onregelmatigheid kan student een verwijt worden gemaakt, op grond waarvan de onderhavige sanctie van ongeldigverklaring van het resultaat van de toets ‘1.1 Introductie Programmeren’ kan worden opgelegd. Derhalve dient het beroep van student ongegrond verklaard te worden.
4. Ten slotte is het College van oordeel dat de student voldoende is voorgelicht over de door de examencommissie gevolgde procedure en dat deze procedure zorgvuldig is verlopen. De student is geïnformeerd over het vermoeden van fraude (plagiaat) en waarop dat vermoeden is gebaseerd. De student is uitgenodigd voor een gesprek met de examencommissie, maar is op het afgesproken tijdstip niet verschenen. De student is alsnog in de gelegenheid gesteld om een mondelinge toelichting te geven. De docent en de andere betrokken student zijn gehoord. Onder deze omstandigheden kan naar het oordeel van het College niet gezegd worden dat procedurele waarborgen zouden zijn geschonden.
5. De conclusie van het voorgaande is dat het beroep van student ongegrond verklaard dient te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van student ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
Drs. F. Dijkstra
A. Merkon
Mr. W.H. Ates, secretaris

Enschede, 10 juni 2021

Secretaris
Mr. W.H. Ates

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

COLLEGE VAN BEROEP
voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake:

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)
appellant,
gemachtigde: (naam), advocaat te (plaats),

tegen

Academie Mens en Maatschappij (AMM),
vertegenwoordigd door (naam), vrz. examencommissie AMM en (naam), lid examencommissie,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 7 juli 2021, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 5 juni 2021 pro forma beroep aangetekend tegen de beslissing van de examencommissie d.d. 3 juni 2021. De gronden van het beroep zijn op 10 juni 2021 ingediend. De student is het niet eens met de beslissing van de examencommissie om het behaalde resultaat van de toetsen ‘Methodisch werken met jeugd’ (T. 52575) en ‘Samenwerken in netwerken met jeugd’ (T. 52577) ongeldig te verklaren en hem tot en met 31 augustus 2021 uit te sluiten van deelname aan toetsing op grond van door de examencommissie geconstateerde fraude (plagiat).
2. De student heeft in zijn beroepschrift, zakelijk weergegeven, gesteld dat van fraude geen sprake is en hij nimmer bewust iets heeft gedaan (of nagelaten) wat in redelijkheid als fraude (plagiat) kan worden aangemerkt. Hij is van mening dat de slechte verstandhouding tussen hem en zijn slb’er de oorzaak van is dat zijn toetsen door haar kritisch zijn bekeken. Ook acht hij de opgelegde sanctie, mede gelet op de omstandigheid dat hij ten gevolge van de opgelegde sanctie een flinke studievertraging zal oplopen, onbillijk. De student benadrukt dat de door hem ingeleverde verslagen als ‘eigen werk’ moet worden aangemerkt. Weliswaar heeft hij gebruik gemaakt van informatie van anderen, maar heeft hij dit verwerkt tot ‘eigen werk’. Daarbij komt, naar de mening van de student, dat het gebruik van teksten van anderen volkomen normaal te achten is en dat hier hooguit gesproken kan worden van een onvolledige literatuurlijst. De opgelegde sanctie acht de student niet proportioneel. Ook vindt de student het erg vervelend dat hem nu het etiket ‘fraudeur’ is opgeplakt.
3. De examencommissie stelt dat de student omvangrijke passages uit de verslagen van een medestudent heeft overgenomen. Hierbij heeft hij voortdurend kleine wijzigingen in de tekst aangebracht (b.v. volgorde van de woorden in een zin veranderd, enkele (werk)woorden vervangen) waardoor het lijkt alsof zijn tekst niet is overgenomen maar door hemzelf is geschreven. Deze werkwijze is aan te merken als plagiat. Het verwerken en ombouwen van de teksten van de medestudent heeft - anders dan door de student wordt gesteld - niet

geleid tot eigen werk van de student. Dat de student werk van de medestudent heeft overgenomen blijkt ook uit het feit dat de verslagen van de student dezelfde schrijffouten bevatten als het werk van de medestudent. De betwisting van de student dat hij teksten uit de verslagen van de medestudent heeft overgenomen, acht de examencommissie ongeloofwaardig nu de student en de medestudent stagelopen bij verschillende organisaties, terwijl diverse details in de door de student beschreven praktijkcasus overeenkomen met de door de medestudent geschetste praktijkcasus. Hierbij merkt de examencommissie op dat de onderhavige verslagen/toetsen zich niet lenen voor het (letterlijk) citeren uit andermans werk nu de student altijd persoonlijk zijn/haar unieke en authentieke praktijksituaties dient te beschrijven. De student had dus in de twee betreffende verslagen/toetsen zijn eigen individuele ervaringen en leerprocessen tijdens zijn stage moeten beschrijven. De student is, als derdejaars, bekend met de APA normen en de juiste wijze van het opstellen van werkstukken en het verwerken van informatie die van derden afkomstig is. Een en ander kan volgens de examencommissie dan ook niet tot een ander oordeel leiden dan dat hier sprake is van onregelmatigheid/plagiaat als bedoeld in artikel 19 van de OER 2020-2021. Daarnaast acht de examencommissie de onderhavige sanctie niet disproportioneel nu de sanctie niet leidt tot een onevenredige belasting in studiejaar 2021/2022. Het staat de student vrij om deel te nemen aan het onderwijs, zijn stage voort te zetten en alvast de bij de nu gemiste toetsen behorende en/of als toets in te leveren verslagen op te stellen.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Op grond van artikel 7.61 lid 1 sub e WHW is het College van beroep bevoegd kennis te nemen van het onderhavige, tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Voorop gesteld wordt dat een vermoeden van fraude gemeld dient te worden bij de examencommissie die vervolgens ter zake een onderzoek instelt. In het bestreden besluit is de aanleiding voor het door de examencommissie ingestelde onderzoek duidelijk beschreven en in hetgeen de student op dit punt heeft aangevoerd, wordt geen enkele aanwijzing gevonden om te veronderstellen dat het onderzoek op onheuse gronden is ingesteld. Ook de stelling van de student dat hij op geen moment bewust iets heeft gedaan of nagelaten dat als fraude kan worden aangemerkt, staat er niet aan in de weg dat een sanctie kan worden opgelegd, nu voor het aannemen van fraude als bedoeld in artikel 19 OER (plagiaat), geen bewijs van opzet is vereist.
3. De vraag die hier aan de orde is of er sprake is van plagiaat als bedoeld in artikel 19 OER. Zoals uit het door de examencommissie gemaakte en overlegde overzicht blijkt, is sprake van veel inhoudelijke gelijkenis en overlap tussen de door de student ingeleverde verslagen 'Methodisch werken met jeugd' en 'Samenwerken in netwerken met jeugd' met die van de betreffende medestudent. Naar het oordeel van het College is deze overlap en gelijkenis zodanig dat dit niet op toeval kan berusten. Zo staan in de verslagen van de student dezelfde schrijffouten als in het werk van de betreffende medestudent en komen bepaalde specifieke details in de door de student beschreven eigen en authentieke praktijkcasus overeen met de door die medestudent beschreven praktijkcasus. Dit terwijl beide studenten stage hebben gelopen bij verschillende organisaties en in verschillende plaatsen. De medestudente heeft voorts meegedeeld dat zij de betreffende verslagen desgevraagd aan de student had toegezonden. Het College acht het dan ook zeer aannemelijk dat de student bij de onderhavige verslagen de tekst heeft overgenomen van de medestudent en dat als eigen werk heeft gepresenteerd. Dit dient te worden aangemerkt als plagiaat (fraude), zoals bedoeld in de bijlage bij artikel 19 OER onder punt G (het overnemen van werk van medestudenten en dit laten doorgaan voor eigen werk). Naar het oordeel van het College heeft de examencommissie in alle redelijkheid kunnen oordelen dat in de onderhavige situatie sprake is van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 19 van de OER 2020-2021 op grond waarvan een sanctie kan worden opgelegd.
4. De door de examencommissie opgelegde sanctie, te weten de ongeldigverklaring van het behaalde toetsresultaat 'Methodisch werken met jeugd'(T. 52575) en 'Samenwerken in netwerken met jeugd'(T. 52577) alsmede de uitsluiting van de student van deelname aan toetsing tot en met 31 augustus 2021, acht

het College niet disproportioneel. De student bevindt zich in het derde studiejaar en kan deelnemen aan onderwijsactiviteiten en zijn stage voortzetten. Ten gevolge van de sanctie wordt de student alleen de mogelijkheid ontnomen in de laatste weken van het lopende studiejaar 2020-2021 aan reguliere toetsgelegenheden deel te nemen. De student blijft de mogelijkheid behouden om de hierbij behorende en/of als toets in te leveren verslagen alvast op te stellen en bij de eerst mogelijke toetsgelegenheid in studiejaar 2021/2022 in te dienen dan wel aan het desbetreffende assessment deel te nemen. De opgelegde sanctie leidt derhalve ook niet tot een (flinke) studievertraging of onevenredige belasting in studiejaar 2021/2022. Naar het oordeel van het College kan dan ook niet worden gesteld dat de examencommissie in redelijkheid niet tot haar beslissing heeft kunnen komen en dient het beroep van de student, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, ongegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student ongegrond.

Het College van Beroep:

Mr. A.M.S. Kuipers, voorzitter
N. Riezebos
S. Leenstra
Mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 12 juli 2021

Secretaris
Mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
Mr. A.M.S. Kuipers

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij:
College van Beroep voor het Hoger Onderwijs
Postbus 16137
2500 BC Den Haag
www.cbho.nl